

молитва. Там има стая, гроб. И тази година правихме там байрам. Там не пийме. (Демирев, личен архив, с. Новачево 2010)

Когато през 1985 г. за пръв път посетихме тюрбето, видяхме остатъците от свещи и дарове в него върху гроба, което показваше, че то е посещавано от местното население, дори в онези времена на т. нар. „възродителен процес“. (Демирев, личен архив, Новачево 1985) За отбелязване е, че не се посочва от местните хора името на патрона, както е според едно от преданията - Касъм боба, а само Теке боба, т.е. текето на бобата, но кой, не се помни?!

Странно е присъствието на двата персонажа на Димитър и Илия, обединени от идеята за устояване на вярата и с различно участие в нейната реализация на конкретното място. Те са заедно в началото, но впоследствие всеки има свой път в сюжета - Димитър е свързан с името на селото, а Илия с лечебността на водата и със сакрализацията на друго място - Ада тепе, далече от началното, и също с именуването му-Светилийски възвишения), но със завръщане в по-късно време и построяването на манастир на мястото на текето с патрон „Свети Илия“ и лечебен гроб.

Не е ли допустимо предположението тук да става дума за локален вариант на близначния мит (МНМ 1987: 174-176; Бочков 1982; Попов 1991) в контекста на конкретно вероизповедание, въпреки че двата персонажа не са в семантична връзка като светци близнаци, (Попов 1991) с оглед утвърждаване на християнски сакрален топос?!

Топонимията. В рамките на проект за проучване топонимията на Сливенска околия събрахме доста наименования на местности, които, освен че са с турски произход, са със специфична етимология и конкретна информация, свързана с религията на алианите, но съхранени в селища със сунитско население, а и в такива, **където** отдавна няма турско население. (Дечев, Демирев 2012: 253;